

РЕШЕНИЕ

№ 10457

София, 07.10.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Четвърто отделение, в съдебно заседание на седми октомври в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ГАЛИНА МАТЕЙСКА

ЧЛЕНОВЕ:

ДИАНА ГЪРБАТОВА
СВЕТОСЛАВ СЛАВОВ

при секретар

Илиана Илиева

и с участието

на прокурора

изслуша докладваното

от председателя

ГАЛИНА МАТЕЙСКА

по адм. дело № 11297/2016. 📄

Производството пред Върховния административен съд (ВАС) е с правно основание чл. 58 от Изборния кодекс (ИК) във връзка с чл. 132, ал. 2, т. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по постъпила ЖАЛБА от СДРУЖЕНИЕ [ЮЛ], със седалище и адрес на управление [населено място], район Л., [улица], представлявано от Председателя на Управителния съвет И. Я. Б., против решение № 3706-ПВР/03.10.2016 г. на Централна изборителна комисия. Жалбоподателят заявява, че обжалва решението в следните му части: т. 3 от решението само относно изразите „с национален обхват” и „с национален тираж” и т. 10 б. а) и б. б) от решението само относно изразите „с национален обхват” и „с национален тираж”. Счита, че обжалваните разпоредби са издадени при липса на компетентност, при съществени нарушения на административно производствените правила, не са съобразени с материалния закон и не съответстват на целта на закона. Твърди, че в обжалваната му част решението противоречи на Конституцията на Република България - чл. 19, чл. 101 - 106 от Договора за функционирането на Европейския съюз, чл. 178, 181,

187, 196, 198 от Изборния кодекс, чл. 66 - 74 от Административнопроцесуалния кодекс, чл. 29 и чл. 36 от Закона за защита на конкуренцията и чл. 2 от Закона за държавните помощи. Заявява, че с обжалвания текст Централната изборителна комисия излиза извън правомощията, предоставени ѝ от закона и нарушава нормативни актове от по-висока степен. По подробно развити съображения счита, че в обжалваната си част решението е нищожно, а алтернативно счита, че е незаконосъобразно. Счита, че по своята правна същност обжалваното решение на Централната изборителна комисия представлява общ административен акт и моли на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 184 АПК да бъде проверена законосъобразността му на всички основания по чл. 146, и да бъде обявена неговата нищожност или да бъдат отменени изразите в т. 3 и в т. 10 „с национален обхват” и „с национален тираж”. В открито съдебно заседание пред ВАС жалбоподателят - редовно призован, явява се лично представляващия сдружението и с надлежно упълномощен адвокат - пълномощник поддържат жалбата и молят решението да бъде отменено в оспорените му части. Претендират възстановяване на направените по делото разноски.

Ответникът - Централна изборителна комисия (ЦИК), [населено място], чрез надлежно упълномощен с решение № 9 от 23 март 2014 г. процесуален представител прави възражение за недопустимост на жалбата, а алтернативно оспорва жалбата и моли да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана.

Във връзка с възражението на представителя на ЦИК за недопустимост на жалбата, настоящият тричленен състав на ВАС намира, че жалбата на СДРУЖЕНИЕ [ЮЛ], [населено място] е процесуално допустима за разглеждане по същество поради следното: същата е подадена в законоустановения в чл. 58, ал. 1 от ИК тридневен срок от обявяването на решението по реда на чл. 57, ал. 2 ИК и е подписана от представляващия сдружението съгласно Удостоверение от Софийски градски съд по фирменото дело, отразяващо актуално състояние по партидата в регистъра за юридически лица с нестопанска цел. Налице е и правен интерес с оглед целите на сдружението, средствата за постигането им и предмета на дейност, за която е създадено - представляване интересите на регионалните медии в името на развитието им като равнопоставени участници в медийния пазар в страната. Разгледана по същество, се явява и основателна.

Решение № 3706 - ПВР от 3 октомври 2016 г. на Централната изборителна комисия е ОТНОСНО: реда за предоставянето и разходването на средствата за медийни пакети в изборите за президент и вицепрезидент на републиката на 6 ноември 2016 година.

Това решение се състои от 33 точки, но се обжалва само в частите му по т. 3 и т. 10.

Съгласно т. 3 - „Средствата за медийните пакети са за сметка на държавния бюджет и се използват за заплащане на различните платени форми на отразяване на предизборната кампания чрез доставчиците на медийни услуги - телевизии и радиа с национален обхват и печатни медии с национален тираж”.

Съгласно т. 10 - „Медийна услуга е създаването и разпространението на информация и съдържание, предназначени за значителна част от аудиторията и с ясно въздействие върху нея, независимо от средствата и технологията, използвани за предаването им. За целите на настоящото решение медийни услуги са:

а) печатни медии – вестници, списания и други периодични издания с национален тираж;

б) обществените и търговските електронни медии с национален обхват – лицензираните или регистрираните обществени или търговски доставчици на аудио-визуални медийни услуги или радиоуслуги с национален обхват”. По-конкретно, обжалват се изразите: „с национален обхват” и „с национален тираж” в двете цитирани точки.

Така постановеното от ЦИК решение се явява незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК.

Преди всичко останало следва да се посочи, че решението не е нищожно, както твърди жалбоподателя. Напротив, Централната изборителна комисия като независим държавен колективен административен орган, на когото е възложена отговорността за подготовката на законосъобразни избори, е компетентният орган, който съгласно чл. 57, ал. 1, т. 1 от ИК осъществява дейности и упражнява контрол по прилагането на Изборния кодекс и свързаните с него нормативни актове с цел да се осигури произвеждането на прозрачни, честни и демократични избори.

Съгласно чл. 57, ал. 3 от ИК, Централната изборителна комисия осъществява и други правомощия, предвидени в кодекса. Едно от тях е това по чл. 178 - „средства за медийни пакети”.

Според ал. 5 на чл. 178 ИК - редът за предоставянето и разходването на средствата за медийните пакети се определя от Централната изборителна комисия съгласувано с министъра на финансите. В случая предвидената в кодекса съгласуваност е спазена. Видно от представените с административната преписка протоколи № 398 от 21 септември 2016 г.; № 404 от 29 септември 2016 г.; № 405 от 30 септември 2016 г. и № 407 от 3 октомври 2016 г. от заседанията на ЦИК се установява, че на Министерството на финансите са изпратени проекти за решение и съответно са получени съгласувателни писма, също приложени по делото.

В цитираните протоколи всъщност се съдържат и мотивите на приетото решение № 3706 - ПВР от 3 октомври 2016 година - с посочени фактически и правни основания. Видно от последния цитиран протокол № 407 от 3 октомври 2016 г., решението е взето с 13 гласа “за” и „против” - 6, от гласувалите 19 членове на ЦИК, тоест спазена е разпоредбата на чл. 53, ал. 4 от ИК за приемане на решенията с мнозинство две трети от присъстващите членове. Същото е подписано от председател и секретар.

Съгласно чл. 178, ал. 3 от ИК, „Средствата за медийните пакети по ал. 1 (на партиите и коалициите, които са регистрирали кандидати при избори за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България и във всички изборни райони при избори за народни представители и които нямат право на държавна субсидия по Закона за политическите партии) и 2 (на инициативните комитети, които са регистрирали кандидати при избори за президент и вицепрезидент на републиката, и на инициативните комитети, които са регистрирали кандидати при избори за членове на Европейския парламент от Република България и при избори за народни представители), са за сметка на държавния бюджет и се използват за заплащане на различните платени форми на отразяване на предизборната кампания чрез доставчиците на медийни услуги”. Съгласно § 1, т. 16 от Допълнителни разпоредби (ДР) на ИК, „Доставчик на медийна услуга” е физическо лице – едноличен търговец, или юридическо лице, което носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана. Редакционна отговорност е упражняването на ефективен контрол върху съдържанието,

програмните схеми и каталога на предоставяните услуги”, а легална дефиниция на „медийна услуга” е дадена в § 1, т. 15 от ДР на ИК, а именно: „Медийна услуга” е създаването и разпространението на информация и съдържание, предназначени за значителна част от аудиторията и с ясно въздействие върху нея, независимо от средствата и технологията, използвани за предаването им. Медийни услуги са:

а) печатните медии – вестници, списания и други периодични издания;

б) медиите, разпространявани чрез електронни съобщителни мрежи, като:

аа) обществените и търговските електронни медии – лицензираните или регистрираните обществени или търговски доставчици на аудио-визуални медийни услуги или радиоуслуги;

бб) онлайн новинарските услуги – електронните издания на вестници, списания, информационни агенции и други електронни издания. Не са медийни услуги социалните мрежи – фейсбук, твитър и други подобни, и личните блогове”.

Вижда се от тези законови определени понятия, че няма никакво разграничение на „национални” и „местни” медии.

Предвиденото от ЦИК в двата оспорени текста за доставчици на медийни услуги „с национален обхват” и „с национален тираж” е дописване на нормативния акт.

Самият Изборен кодекс предвижда провеждане на предизборната кампания от доставчици на медийни услуги с национален обхват (аргумент от чл. 57, ал. 1, т. 23 ИК) и провеждането на предизборната кампания от доставчици на медийни услуги с регионален и местен обхват (по аргумент от чл. 72, ал. 1, т. 17 във вр. с чл. 57, ал. 1, т. 24 ИК). Разпоредбата на чл. 198, ал. 5 и ал. 6 от ИК (в редакция ДВ, бр. 39 от 26.05.2016 г.) изрично регламентира предоставяне на време за отразяване на предизборните кампании и съответните тарифи, както за електронни медии с национален обхват, така и за електронни медии с регионален и местен обхват.

Видно от протоколите от заседанията, при обсъждането на решението и от проведените изказвания се установява, че някои от членовете на ЦИК са изразили мнение, че по този начин се дискриминират медиите, което ВАС

намира, че е правилната позиция, защото се стеснява кръга на субектите, което не е предвидено от законодателя. Целта е да се достигне до широк кръг избиратели, а това неминуемо се постига освен с предизборна, разяснителна и информационна кампания по национални медии, и с такава по местни медии. Направеното от ЦИК разграничение на финансирането, намерило израз в приетото решение, е ограничително. Същите съображения се отнасят и за израза „националния тираж” за печатните издания.

В противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона ЦИК въвежда неравнопоставеност и на електронните медии, и на печатните медии. Самите партии, коалиции или инициативни комитети, които са регистрирали кандидати за президент и вицепрезидент, имат правото свободно да избират медия за своята предизборна агитация в предизборната си кампания. Недопустимо е въвеждането на ограничение, което законът не предвижда.

С оглед изложеното, решението на ЦИК в обжалваните му части ще трябва да бъде отменено.

При този изход на спора, на жалбоподателя се дължат направените по делото разноски, които са и своевременно поискани и е представен Списък по чл. 80 ГПК. От приложения по делото Договор за правна защита и съдействие сер. ВТ № ===== г. се установява, че между Сдружение [ЮЛ] като "клиент" и адвокат Събин Иванов Събев, за изготвяне на жалба срещу решение № 3706-ПВР/03.10.2016 г. на ЦИК и процесуално представителство пред съда е договорено за плащане „в брой” възнаграждение в размер на =====, за която сума е отразено, че е платена в брой. Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6/2012 г. на Общото събрание на гражданската и търговската колегия (ОСГТК) на Върховния касационен съд (ВКС), „съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка”.

=====

Не на последно място следва да се отбележи, че идентични точки от друго решение на ЦИК, касаещо национални и местни медии при провеждането на националния референдум вече е отменено с влязло в сила

решение на тричленен състав на Върховния административен съд - Четвърто отделение № 10436 от 06.10.2016 г. по адм. дело № 11288/2016 г., и с оглед равнопоставеността, не може да има противопоставяне на медиите в другите избори, които са насрочени за същата дата - 6 ноември 2016 година, а именно изборите за президент и вицепрезидент на републиката. Воден от горното и на основание чл. 58, ал. 3 от Изборния кодекс, Върховният административен съд - Четвърто отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3706-ПВР от 3 октомври 2016 г. на Централната избирателна комисия относно: реда за предоставянето и разходването на средствата за медийни пакети в изборите за президент и вицепрезидент на републиката на 6 ноември 2016 г., **В ЧАСТТА** му по т. 3 относно изразите „с национален обхват” и „с национален тираж” и **В ЧАСТТА** му по т. 10 б. а) и б. б) относно изразите „с национален обхват” и „с национален тираж”.

ОСЪЖДА Централната избирателна комисия [населено място] да заплати на СДРУЖЕНИЕ [ЮЛ], със седалище и адрес на управление [населено място], район Л., [улица], представлявано от Председателя на Управителния съвет И. Я. Б., разноски за адвокатско възнаграждение в размер

=====

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.